సీరియల్ కథ :

మొద్దబ్బాయి కథ

రచన :

శ్రీ రేగులపాటి కిషన్‌రావు.

(గతసంచిక తరువాయి)

ఆనాడు ఆదివారం.

వామనశర్మ గదిలో కూర్చుండి 'వరకట్నం తెచ్చిన విషాదం' అనే కథ వ్రాస్తున్నాడు. అతడు రామశర్మ స్థానంలో ఆవూరికి వచ్చాడు. రాధమ్మ ఇంట్లోనే వుంటు న్నాడు.

ఇంతకుపూర్వం రాధమ్మ ఎందుకోగానీ లలితను తిట్టింది. అప్పటినుండి అతనికి లలితఏడ్పు విన్పిస్తూనేవుంది. అతడు వ్రాయడం ఆపేసి కాగితాలను టేబిల్ మీద పడేసి లలిత దగ్గరకు వచ్చాడు. ఆమె అటువైపు ముఖంపెట్టి ఏడుస్తూ వుంది. అతడు కొంచెంసేపు మౌనంగా నిలబడ్డతర్వాత 'లలితా!' అన్నాడు.

ఆమె ఒక్కసారి ఉలిక్కిపడింది. గబగబా కళ్ళు తుడుచు కొంది. ఇటువైపు తిరిగి వామనశర్మను చూచింది.

'ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు లలితా!' అన్నాడు వామన శర్మ. ఆయనమాటల్లో ఆప్యాయత మిళితమై వుంది.

లలిత మాట్లాడలేదు.

అతడు మళ్ళీ అన్నాడు. 'చెప్పు లలితా!'

'నాకు..................'

'సందేహిస్తా వెందుకు లలితా! చెప్పు.'

ఆమె కొద్దిరోజులనుండి వామనశర్మవద్ద పుస్తకాలు అడుక్కొని చదువుతూవుంది. వాళ్ళిద్దరిమధ్య స్నేహభావం ఏర్పడింది.

'నాకు....నాకు....చలంగారి పుస్తకాలంటే చాలా ఇష్టం. ఆపుస్తకాలు చదువుతూవుంటే నాకేదో శక్తి వచ్చి నట్టే వుంటుంది. ఉదయం ఆ వరండాలోకూర్చుండి చలం గారి మైదానం చదువుతుండగా వనజాక్షమ్మ కొడుకు వచ్చాడు. నేను ఆపుస్తకాన్ని అక్కడే పడేసి ఇంటి వెను కకు వెళ్ళిపోయాను. ఆయన మా అమ్మకు ఏం చెప్పాడో కాని అమ్మ ఆపుస్తకాన్ని ఎక్కడో దాచేసింది. దానికోసం నేను వెదకుతుండగా అమ్మ చూచింది. చీవాట్లు పెట్టింది. ఇష్టమైన పుస్తకాలు చదువుకోవడానికి కూడా వీలులేని అధ్వాన్నపరిస్థితిలో బ్రతుకుతున్నాను, ఒక్కోసారి ఇంత హీనంగా బ్రతికేకన్న చావే మేలనిపిస్తుంది.'

'మీరు అలాంటి ఆలోచనలు ఎప్పుడూ పెట్టుకోకండి. చావు సమస్యలకు పరిష్కారం కానేకాదు.'

'మీరు వ్రాసిన 'తెగింపు' నవల చదివినతర్వాత అం దులో వితంతువైన పార్వతి ఎలా తెగించి లేచిపోయిందో అలా లేచిపోవాలనిపిస్తుంది. కాని ఎవరితో లేచిపోవాలి. లేచిపోవడం ఎలావున్నా నాకు ఇష్టమైనపుస్తకాలు చదువు కునే అవకాశంకూడా లేదు. నామనస్సు ఎంత క్షోభిస్తుందో ఎవరికి అర్థమవుతుంది;'

'అక్కా! దొరికింది...దొరికింది' అంటూ సంతో షంతో గంతులువేస్తూ మారుతి వంటింటిగదిలోనుండి బయ టకు వచ్చాడు.

లలిత మారుతి ముఖంలోకి ఆశ్చర్యంతోచూస్తూ అంది, 'నువ్వు ఇంతసేపు ఇంట్లోనే వున్నావా?'

'పుస్తకంకోసం నువ్వు ఏడుస్తుంటే నాకు బాధ కలి గింది అక్కా! చెప్పొద్దూ. అమ్మమీద కోపంకూడావచ్చింది. ఎవరో ఏదో చెప్పారని నువ్వు చదువుతున్న పుస్తకాన్ని లాక్కుంటుందా? అప్పటినుండి వెదకుతూవుంటే ఇప్పుడు దొరికింది.'

'ఎక్కడ దొరికిందిరా?'

'అటుకుల డబ్బాలో.'

మారుతి పుస్తకం అందించాడు. లలితముఖం వికసిం చిలది.

'మాష్టరూ! మా అక్కకు పుస్తకాలు చదవడమంటే చాలా ఇష్టం. మీదగ్గరవున్న పుస్తకాలు ఇస్తూవుండండి' అని చెప్పి అతడు బజారుకు వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

వనజాక్షమ్మ ఇంట్లో పెళ్ళివుంది. రాధమ్మ వాళ్ళ ఇంట్లో వంటచేయడానికి ఉదయమే వెళ్ళింది. ఇంకా రాలేదు.

లలిత అతని గదిలోకి వచ్చింది. ఏదో వ్రాసుకుంటూ కూర్చున్న వామనశర్మ ఆమెనుచూచి వ్రాయడం ఆపి అన్నాడు, 'రండి కూర్చోండి,'

లలిత చాపమీద కూర్చుండి ఎప్పటినుండో అడగాలనుకున్న ప్రశ్న అడిగేసింది. 'మీకు పెళ్ళి అయిందా?'

'అయింది.'

'మీభార్య.........'

'చనిపోయింది' అతనిముఖంలో బాధ తొంగిచూచింది.

లలిత ఏదో అడగబోయింది,

'వివరంగా చెప్తా వినండి' అంటూ ప్రారంభించి చెప్పసాగాడు.

'మానాన్న కష్టపడి పని జేసేవాడు. మత్తుగా త్రాగేవాడు. ఒకనాడు తప్పత్రాగి ఇంటికి వస్తూవుండగా దారి పక్కనవున్న బావిలో పడిపోయాడు. చాలా దెబ్బలు తగిలాయి. ఆసుపత్రికి తీసుకవెళ్ళాము. డాక్టర్లు ఎంత ప్రయత్నంజేసినా బ్రతకలేకపోయాడు. కొన్నాళ్ళ తదుపరి మా అమ్మను ఒక రౌడీవెధవ బలాత్కరించాడు. మా అమ్మ గూట్లోవున్న కొడవలితీసి ఆ దుర్మార్గునివైపు విసరింది. కొడవలి వానిగొంతులో దిగడంవల్ల వాడు అక్కడికక్కడే చనిపోయాడు. వెంటనే మాఅమ్మ గన్నేరుచెట్టునుపీకి దాని వేళ్ళను నమిలి మ్రింగింది. కొన్నిగంటలలోనే ఆమెకూడా చనిపోయింది. నేనప్పటికి పది సంవత్సరాల పిల్లవాణ్ని, నన్ను మా చిన్నాన్న పెంచి పెద్దచేశాడు.........నేను భోగం వసంతను ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకున్నాను. ఇరుగుపొరుగు బ్రాహ్మణులు నన్ను వెలివేశారు. బ్రాహ్మణులంతా కలిసి నన్ను ఊళ్ళోనుండి వెడలగొట్టారు. నేను ఊరుబయట ఇల్లు కట్టుకున్నాను. ఒకనాడు.........'

మౌనం వహించిన వామనశర్మను చూచి అంది లలిత,

'ఏమయింది. చెప్పండి,'

వామనశర్మ ముఖం కోపంతోనూ, బాధతోనూ నిండిపోయినట్టుంది. అతడు మళ్ళీ చెప్పసాగాడు. 'నలుగురు బ్రాహ్మణ యువకులు నా ఇంటివద్దకు వచ్చారు. తలుపు తట్టారు, నేను తలుపు తీశాను. వాళ్ళు ఇంట్లో అడుగు పెడుతూనే నన్ను పట్టుకున్నారు. నేను పెనుగులాడి ఓడిపోయాను. నన్ను స్తంభానికి కట్టేశారు. నేను అరవడం ప్రారంభించాను. వాళ్లు నానోట్లో గుడ్డలు కుక్కేశారు. నాభార్య ఎవరినైనా పిలద్దామన్న ఉద్దేశంతో ఇంటిబయటకు పరుగెత్తబోయింది. వాళ్లు ఆమెను ఆపేశారు. తలుపులు వేసేశారు. నాముందే......ఇక నేను చెప్పలేను' అతడు కళ్లు మూసుకున్నాడు.

లలిత అతనివద్దకువెళ్ళి అతని తలమీద చేయివేసి నిమురుతూ ఏమనాలో తోచనట్లుగా వుండిపోయింది.

వామనశర్మ భారమైన కంఠంతో మెల్లగా చెప్పాడు' 'మరునాడు ఆసుపత్రిలో మరణించింది వసంత.'

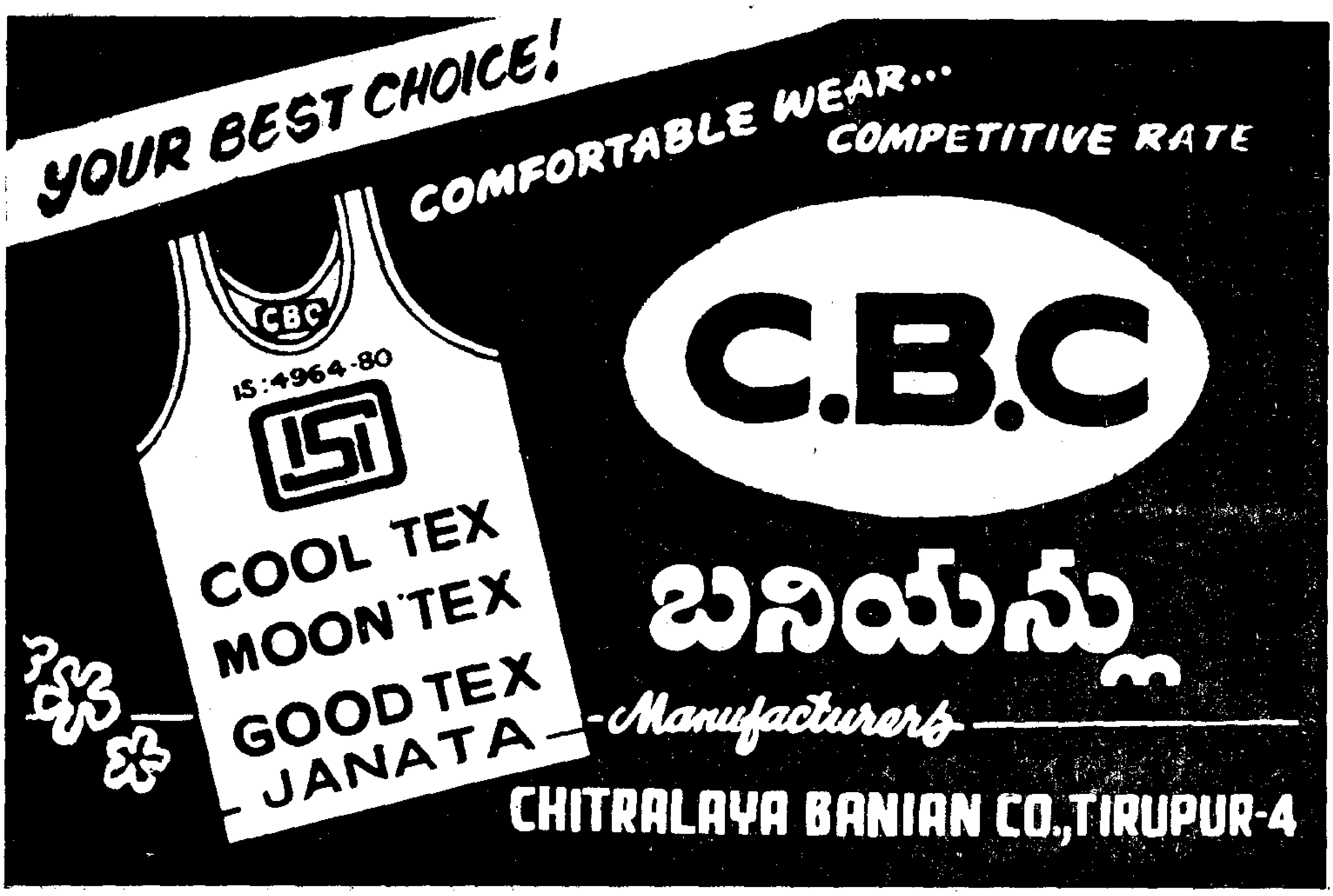

అతడు కొంచెంసేపు మౌనంవహించి మళ్ళీ చెప్ప సాగాడు. 'మిత్రులు వసంతను ఆసుపత్రిలో చేర్చడం లోనూ, పోలీసులకు రిపోర్టు ఇవ్వడంలోనూ సహకరించా రు....కొన్ని కారణాలవల్ల నానివాసం కరీంనగర్‌కు మార్చే శాను'.

కొంచెంసేపు మౌనదగా గడచినతర్వాత లలిత వామన శర్మ ముఖంలోకి సూటిగాచూస్తూ అడిగింది. 'మీరు మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోవాలన్న అభిప్రాయం వుందా?'

'ఉంది.'

'అమ్మాయి దొరికిందా?'

'దొరకలేదనే చెప్పాలి. నాకిప్పుడు 30 సంవత్సరాల వయస్సుంది, ఈవయస్సులో నవయవ్వనురాలిని పెళ్ళి చేసు కుంటే నావల్ల ఆమె తృప్తి పొందకపోవచ్చు. అందుకే నావయస్సుకుతగిన విధవను పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటు న్నాను. ఒకసారి సంసారసుఖాన్ని అనుభవించిన పురుషుడు భార్య చనిపోతే భర్త చనిపోయినస్త్రీని పెళ్ళి చేసుకుంటే సమంజసంగా వుంటుందని నా అభిప్రాయం. ముఖ్యంగా నన్ను ప్రేమించేస్త్రీనే పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను.'

'కొందరు మాటల్లో చాలా అభివృద్ధికరంగా కనిపిస్తారు. కాని ఆచరణకు వచ్చేసరికి జారుకుంటారు మరి....'

'మీరు నావిషయంలోమాత్రం అలా అనుకోకండి.'

'అయితే నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటారా?'

'మీకు ఇష్టమైతే తప్పకుండా చేసుకుంటాను.'

'మిమ్మల్ని పెళ్లిచేసుకుంటే సుఖపడుతానన్న ఆశ ఉంది. ఇంతకుపూర్వం నాకు పెళ్ళిఅయిందేకాని ఎప్పుడూ సుఖపడలేదు. అత్తచేత, విధవ ఆడబిడ్డచేత, మగనిచేత భరించరాని కష్టాలే అనుభవించాను. ఆయన త్రాగిన మైకంలో కారుక్రిందపడి చనిపోయాడు. భయంకరంగా గడిచిపోయిన గత జీవితాన్ని వివరించి చెప్పడంకూడా నా కిష్టంలేదు' అని చెప్పి హఠాత్తుగా ఆమె ఇంటవెనుకకు వెళ్లిపోయింది. నాలుగైదునిమిషాల తరువాత పువ్వులు తెంపుకొని తిరిగి వచ్చింది. 'ఇవి మీరు స్వయంగా నా జడలో పెట్టండి' అంది,

వామనశర్మ ఆపువ్వులు తీసుకొని ఆమెజడలో పెడు తుండగా మారుతి వచ్చాడు. అతడు ఆశ్చర్యంగా లలితను, మాష్టారునుచూస్తూ అన్నాడు.

'మాష్టారూ, మాఅక్క పూలుధరిస్తే బాగుంటుంది కదండీ!'

అవునన్నట్టు తల వూపాడు మాష్టారు.

మారుతి కుంకుమ, గాజులు లలిత లోగడ ధరించిన నగలుతెచ్చి అన్నాడు. 'అక్కా! ఇవన్నీ నువ్వు ధరిస్తే చూడాలని వుందే.'

'తమ్ముడూ! అందరూ నిన్ను తెలివితక్కువవాడు అంటారు. కాని వాళ్ల అనుకున్నంత తెలివితక్కువ వాడివి కాదురా, ఈఅక్క ఎలాగైతే ఆనందపడుతుందో తెలుసు కునే తెలివితేటలు నీకున్నాయిరా. నువ్వు చాలా మంచి వాడివిరా తమ్ముడూ!'

మారుతి నిర్మలంగా నవ్వాడు.

లలిత చేతికి గాజులు పెట్టుకుంటూ అడిగింది. 'ఇంత సేపు నువ్వు ఎక్కడకు వెళ్ళావురా' అంది.

'చుక్కాయమ్మ ఇంటికి వెళ్ళాను.'

'అమ్మ ఏం చేస్తుందక్కడ?'

చుక్కాయమ్మతో మాట్లాడుతూ కూర్చుంది. నేను అక్కడకు వెళ్లగానే నన్ను పక్కకు పిల్చుకొని అక్కయ్య ఏంచేస్తుందో చూచిరా అంది' అన్నాడు. కొంచెంసేపు మౌనంవహించిన అతడు తిరిగి అన్నాడు. 'అక్కా! నేను తెలివితక్కువవాడనే అయినా అమ్మ అనుకున్నంత తెలివి తక్కువవాడను కాను. అమ్మ నన్ను ఇక్కడకు ఎందుకు తోలించిందో నాకు తెలుసు....' ఇంకా అతడు ఏదో చెప్ప బోతుండగా రాధమ్మ అక్కడకు వచ్చేసింది.

లలితనుచూచి లబలబ మొత్తుకొంది. 'వితంతువులు అలంకరించుకోగూడదు, మన ఆచారాలననుసరించి ప్రవ ర్తించాలి' అంది.

లలిత మాట్లాడలేదు.

రాధమ్మ లలితదగ్గరకువెళ్లి ఆమె జడలోవున్న పూల మాలను లాగేయబోయింది. మారుతి అడ్డపడి అన్నాడు. 'అమ్మా! కన్నతల్లివే, అయినా అక్కయ్యను శాసించే అధికారం నీకు లేదు....' అతడు ఇంకా ఏదో అనబోతుం డగా రాధమ్మ వామనశర్మతో అంది. 'మాష్టారూ! చూశారా దాని బుద్ధేమో పక్కదారి పట్టింది. ఈ బుద్ధితక్కువవాడేమో దానిని సమర్థిస్తున్నాడు. వీళ్ళు ఎలా బాగుపడుతారో అర్థం కాకుండా వుందయ్యా!' ఆమె ఏడ్వసాగింది.

* * *

వామనశర్మకు కరీంనగర్‌కు ట్రాన్స్‌ఫర్ అయింది.

వామనశర్మ కరీంనగర్ వెళ్ళిపోతాననగానే 'నేనూ వస్తాను' అంది లలిత.

'నువ్వు ఇప్పుడే నాతో వచ్చేస్తానంటే మీఅమ్మ ఇంకా ఇరుగు పొరుగువాళ్ళంతా గొడవచేస్తారు. కనుక నువ్వు

ఇప్పుడే రావద్దు. నేను కరీంనగర్ వెళ్ళగానే స్కూల్ అడ్రసుకు మారుతికి ఉత్తరం రాస్తాను, నేను వ్రాసిన అడ్రసుకువస్తే అక్కడే మనం పెళ్లి చేసుకోవచ్చు. రోజులు గడచినతర్వాత మీఅమ్మకు తెలిపినా ఎవరికి తెలిపినా ఆప్పటి పరిస్థితి అంత ప్రమాదకరంగా వుండదు' అంటూ తన అభిప్రాయం చెప్పాడు వామనశర్మ.

'సరే' అంది లలిత.

వామనశర్మ కరీంనగర్ వెళ్ళిపోయాడు.

నాలుగురోజులతర్వాత ఆతనివద్దనుండి ఉత్తరం వచ్చింది. ఇంట్లో తల్లి లేనప్పుడుచూచి మారుతి లలితకా ఉత్తరం ఇచ్చాడు.

మరునాడు తెల్లవారేసరికి లలిత ఇంట్లో లేదు.

రాదమ్మ ఏడ్వటం ప్రారంభించింది. ఇరుగు పొరుగు వాళ్లు వచ్చి లలితను విమర్శించారు. రాధమ్మను ఊరడించారు. మారుతికి ఏమీ తెలియనట్టే వుండిపోయాడు.

రాధమ్మ భర్తకు టెలిగ్రాం ఇచ్చింది. అతడు వచ్చాడు. లలితకోసం చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలలో వెదికాడు. లలిత దొరకనందున నిరాశచెంది తిరిగి చాంబా వెళ్లిపోయాడు.

రాధమ్మ వరండాలో కూర్చుండి ప్లాస్టిక్ బుట్ట అల్లుతూ వుంది. మారుతి బావిదగ్గర కూర్చుండి మట్టితో ఏనుగు బొమ్మను తయారుచేస్తున్నాడు.

ఆసమయములో గణపతి వచ్చాడు. అతడు రాధమ్మ తమ్ముడు. లీలతండ్రి ఇక్కడ లీలవిషయం కొంత తెలుసుకోవాలి.

కొన్నాళ్ళక్రితం లీల సురేశ్ అనే యువకునిలో తిరగడం చూశాడు గణపతి. 'మగవాళ్ళతో తిరుగకూడదు' అన్నాడతడు.

'నేను అతనిని ప్రేమించాను.'

'అతడు తక్కువకులంవాడు, పెళ్లి చేసుకోవడానికి వీలుండదు. సంఘం ఒప్పుకోదు,

అలాంటిసంఘంతో నాకేం సంబంధంలేదు అని ధైర్యముగా చెప్పేసిందామె. కాని ఆ ధైర్యం ఎన్నాళ్లో నిలవలేదు. సురేశ్ అధిక వరకట్నానికి ఆశపడి మరోస్త్రీని వివాహమాడాడు. కాని ఇంతలో లీలకు నెలతప్పింది. లీల పెళ్ళికి తొందరపడ్డాడు. మోసగాడైన సురేశ్‌ను అసహ్యించుకొని తండ్రి ఇష్టానుసారంగా పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంది

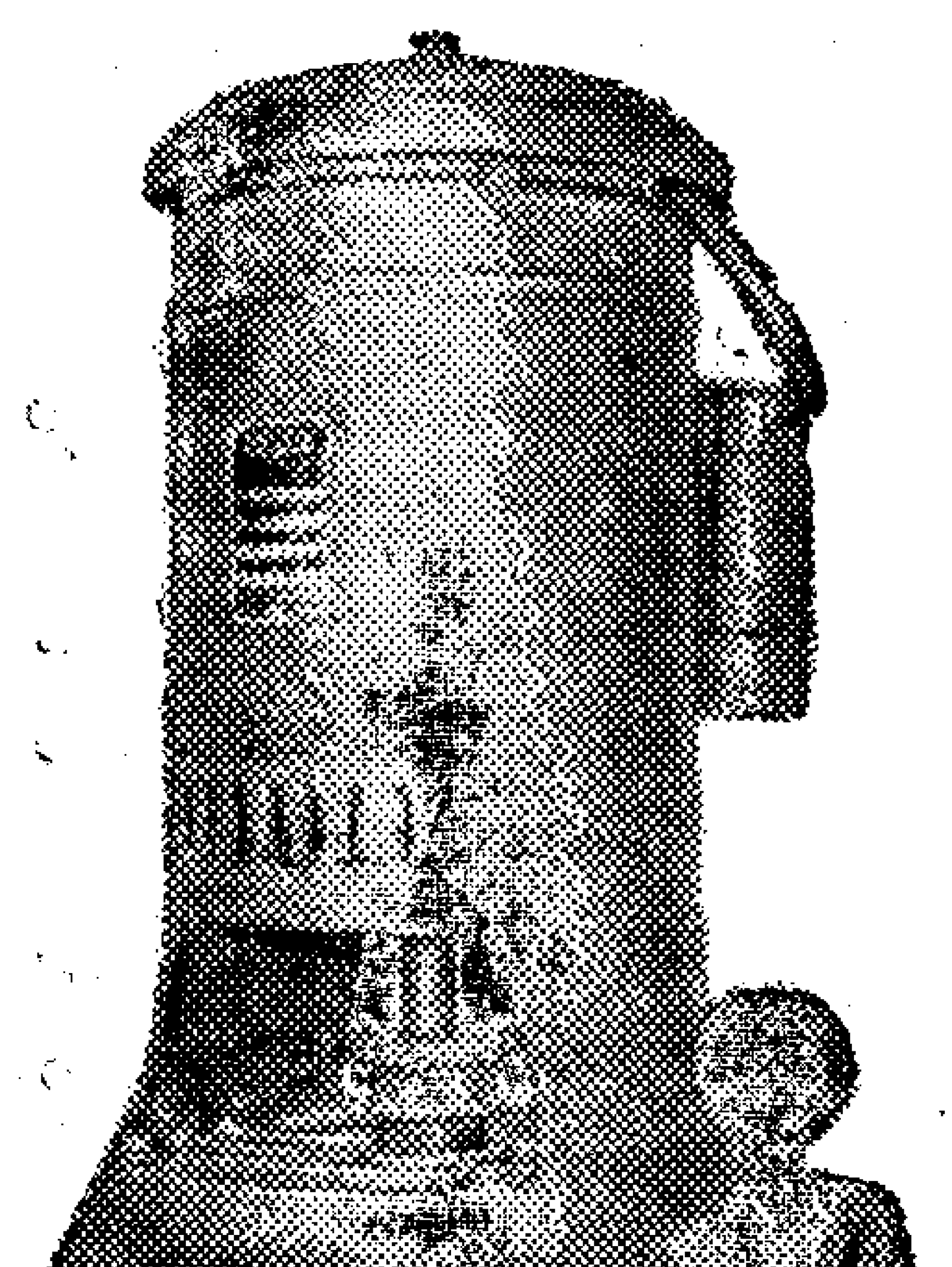

ఎల్. పి. సి. మోనోబ్లాకు రెండు స్టేజీ డీప్ వెల్

- జెట్ పంపులు -

రెండుస్టేజి పంపులు ఎక్కువగా అతిప్రెశర్‌లో సాధారణ జెట్ పంపుకన్నా నీళ్ళ నందించును.

ఎంత లోతైన బావినుండి అయినా సరే మా మోనోబ్లాకు, జెట్ పంపు సెట్టులు అతిసులువుగా మీకు నీళ్ళు అందించును ½ H.P. నుంచి 5 H.P. వరకు దొరకును.

———————— వివరములకు ————————

Grams : "NAIDUBROS" Phone Office : 24997 Works : 22757

THE EL-P-EM INDUSTRIALS

393, Mettupalaym Road, (P.B. No. 1053) COIMBATORE-641 002.

SALES BRANCHES :-

112, Zeera, Secunderabad - 3.

13/85, Jayachamarajendra Road, Bangalore - 2.

10, Municipal Market Building, Kokkalai, Trichur - 1.

లీలకు గణపతి రెండు మూడు సంబంధాలు చూశాడు. వాళ్ళు కోరినకట్నం ఇవ్వలేక ఆసంబంధాలు వదులుకున్నాడు. ఆలస్యం అయితే లీల గర్భం బయటపడుతుందని భయపడి లీలను మారుతి కివ్వడం ఇష్టం లేకపోయినా ఇవ్వడానికే వచ్చాడు.

రాధమ్మ గణపతి మాట్లాడుతుండగా మారుతి మట్టితో తయారుచేసిన ఏనుగుబొమ్మను పట్టుకొని వరండాలోకి వచ్చాడు! ఆ ఏనుగుబొమ్మకు కొమ్ములున్నాయి, దానిని చూడగానే గణపతికి నవ్వువచ్చింది. కాని నవ్వలేదు.

రాధమ్మ మారుతి దగ్గరనుండి ఏనుగుబొమ్మను తీసుకొని కొమ్ములుతీసేసి మారుతికి తిరిగి ఇచ్చింది.

'కొమ్ము లెందుకు తీసేశావే! అన్నాడు మారుతి ప్రశ్నార్థకంగా ముఖంపెట్టి.

'ఏనుగుకు కొమ్ములుండవు' అంది రాధమ్మ.

'ఏనుగుకు కొమ్ములుండవని నాకు తెలియదనుకున్నావా?'

'తెలిసినప్పుడు కొమ్ము లెందుకుపెట్టావు మరి?'

'నువ్వు అదేదో పండుగకు మనిషిబొమ్మకు ఏనుగు తలకాయపెట్టి పూజలు చేస్తావుగా! మరి మనిషికి ఏనుగు తలకాయ వుండదని నీకు తెలియదా?' అంటూ ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు.

గణపతి ఆప్రశ్నవిని ఆశ్చర్యపోయాడు.

'అది వినాయకుని బొమ్మరా బాబూ! అతనికి నిజంగానే ఏనుగు తలకాయ వుంటుందట.'

'ఎవరన్నారు?'

'ఎవరన్నారో ఏమో కానీ తెలివికలవాళ్లంతా దానిని అంగీకరించడంలేదా?'

'వాళ్ళుకూడా నాలాగే తెలవితక్కువవాళ్ళేనే అమ్మా!' నేను నా తెలివితక్కువతనాన్ని ఒప్పుకుంటూను. వాళ్ల ఒప్పుకోరు అంతే తేడా' అనిచెప్పి వీధిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

గణపతి పెళ్లి ప్రస్తావన తెచ్చాడు. తను ఇవ్వదలచుకున్న వరకట్నం ఎంతో చెప్పాడు.

'వరకట్నం మరో వెయ్యి ఎక్కువచేసి, రెండుతులాల బంగారం, రెండు వెండిగిన్నెలుమాత్రం పెట్టు' అంది రాధమ్మ.

గణపతి ఒప్పుకున్నాడు.

రాధమ్మ చివరి కోరిక అన్నట్టు అడిగింది' వాడిదో చిన్నకోరికరా తమ్ముడూ! వాడికి రేడియో కావాలట!'

'రేడియో దేముందక్కా! నువ్వు అడగడం, నేను కాదనడమూనా, అలాగే కానీ' అన్నాడు.

అదేవారంలో మంచి ముహూర్తం ఉండడంతో పెళ్ళి కూడా చేసేశారు.

* * *

రేడియోలోవస్తున్న పాటవింటూ నవ్వుతూవుంది లీల,

'నువ్వు రేడియో అమ్మాయిలాగే నవ్వుతావు లీలా!' అన్నాడు మారుతి.

లీల రేడియో ఆపుచేసి. 'నువ్వు రేడియో అబ్బాయిలా పాటపాడు బావా?' అంది.

'నేనా?'

'అవును, నువ్వే ఏం నీకు పాటరాదా?'

మారుతి గబగబావెళ్ళి గూట్లోవున్న సినిమా పాటల పుస్తకాల్ని తెచ్చి చదవసాగాడు. కంఠం కాస్త బాగానే వుంది. కాని నత్తి. పైగా భాషను ఖూనీ చేస్తున్నాడు. లీల అప్పుడప్పుడు సరిచేసి చెప్పాలనుకుంది. కాని అతడు పాడేవిధానం నవ్వు పుట్టించేవిధంగా వుండడంతో నవ్వడంలో మునిగిపోయింది.

అతడు పాటపాడడం పూర్తిచేశాక 'నువ్వుకూడా ఓ పాట పాడవూ?' అన్నాడు.

ఆమె ఓపాటపాడి విన్పించింది. మారుతి ఆమె ఉచ్చారణను మెచ్చుకున్నాడు. 'నువ్వు చాలా తెలివికలదానవు లీలా. నేను నీకు తగినవాడనుకానేమో. నువ్వు నన్ను ఇష్టపడే పెళ్లి చేసుకున్నావా? లేక మీనాన్న బలవంతం చేశాడా?'

లీల గడుసుగా నవ్వి అంది. 'నీసంగతి చెప్పు. నువ్వు నన్ను ఇష్టపడే చేసుకున్నావా?'

'నువ్వు నాభార్యవు కావడం నా అదృష్టంగా భావిస్తున్నాను.'

'నువ్వు అలా భావించినప్పుడు నిన్ను నేను అభిమానించకుండా వుండగలనా!' అంది.

'నాకు....నీవు లెక్కలు చెప్తావా?' అన్నాడు.

చెప్తానన్నట్టు తల వూపింది లీల. అతడు పుస్తకం నోటుబుక్కు పట్టుకొని వచ్చాడు. ఆమె అత నడిగిన లెక్కలు చెప్తూ, 'పందొమ్మిదయిదు లెంత?' అని అడిగింది.

'ఎనభై నాలుగు' అన్నా డతడు తడబడకుండా.

లీల కసుక్కున నవ్వబోయి నవ్వాపుకొని, 'తొంభై అయిదు' అని చెప్పి లెక్కచేసి చూపించింది.

'లీలా! నువ్వు తెలివికలదానవు. ఇంకా ఏమైనా చెప్పు, వింటా.'

'కొన్నిప్రశ్నలు అడుగుతాను, సమాధానాలు చెప్తావా!' అందామె.

'అడుగు చెప్పగలిగితే చెప్తాను.'

'హుమాయూన్ కొడుకు ఎవరు?'

'పచ్చి తుగ్లక్.'

లీల నవ్వింది.

'కాదా.' అన్నాడు మారుతి. కాదన్నట్టు తల త్రిప్పింది లీల.

'మరెవరు?'

'అక్బర్.'

లీల మరో ప్రశ్న అడిగింది. 'ఉత్తరప్రదేశ్ రాజధాని ఏది?

మారుతి కొంచెం ఆలోచించి 'లాక్ అనుకుంటాను' అన్నాడు?

'లాక్ కాదోయ్ బావా, లక్నో.'

లీల మళ్ళీ ప్రశ్నించింది. 'ఆక్సిజన్ తయారుచేయుటకు కావలసిన రసాయనిక పదార్థము లేవి!'

'శక్కర, గులాబీలు. ఇంకా....'

'ఆక్సిజన్ అంటే నువ్వేమనుకుంటున్నావు బావా!' అంది లీల.

'నాకు తెలియదనుకుంటున్నావా? అది బలే తీయగా వుంటుంది' అన్నాడు మారుతి లొట్టలు వేస్తూ.

'తమరు అనుకుంటున్నది తప్పు. ఆక్సిజన్ అంటే, అది కాదు. అది ఒక వాయువు.'

'అలాగా! అయితే దానిని తయారుచేయుటకు కావలసిన పదార్థాలేవి?'

'పొటాషియం పెర్మాంగనేటు, మాంగనీస్ డై ఆక్సైడ్.'

'ఓష్, ఓష్ ఇంతేనా! సరే ఇంకా అడుగు.'

'అచ్చుయంత్రం కనిపెట్టిం దెవరు!'

'అచ్చుయంత్రం అంటే....'

'అంటే....మనం చదువుకునే పుస్తకాలను అచ్చువేసే యంత్రమన్నమాట.'

'ఓహో అదా....ఎవరు కనిపెట్టారు దాన్ని.'

'గూటెన్ బర్గ్.'

'వేయి పడగలు నవలను ఎవరు వ్రాశారు?'

'వేయిపడగలా....అమ్మో....ఒకటికాదు, రెండుకాదు. వేయిపడగలే! వేయిపడగలు....పడగలు....పడగలు....పడగను పచ్చిపులుసు పుల్లయ్య వ్రాసివుంటాడు.'

లీల నవ్వుతూ అంది. 'కాదు....కాదు. విశ్వనాథగారు వ్రాశారు.'

'ఆమె ఎవరు?'

'ఆమె కాదండి! విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు. పురుషులేనండీ. కవిసామ్రాట్టు విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు! మీకు తెలియదా' వేయిపడగలు వ్రాసింది ఆయనే.'

'పేకమేడలు వ్రాసింది ఆయనేనా?'

'అబ్బా' తల పట్టుకుందామె. ఇంత చిన్నవిషయాలు తెలియకపోతే ఎలా బావా? తెలివి తక్కువవాళ్ళను ఎవరూ గౌరవించరు. నువ్వు తెలివి సంపాదించుకోవాలి.'

అలాగే అన్నట్టె తలవూపాడు మారుతి.

లీల కుర్చీమీదనుండి లేచివచ్చి మంచంమీద పడుకొని మారుతివైపు చూస్తూ అంది. 'బావా! కుంతీదేవికి ఎంతమంది కొడుకులో చెప్పగలవా?'

'ఏ కుంతీదేవికి?' అన్నాడు మారుతి ప్రశ్నార్థకంగా, ముఖంపెట్టి.

'భారతంలోని పాండురాజు భార్యఅయిన కుంతీదేవికి.'

'నాకు సరిగా జ్ఞాప్తిలేదు లీలా! ముగ్గురు కావచ్చు. కాదు నలుగురు అయివుంటారు.'

'వాళ్ల ధర్మరాజుకు ఏమవుతారు?'

'కొడుకు లవుతారు!'

'నాకు కొడుకు వుడుతాడనుకో. వాడు నీకు ఏమవుతాడు?'

'నేను తెలివి తక్కువవాడనని నామీద మరీ అంత తెలివితక్కువప్రశ్నలు వేయకు లీలా!' అన్నా డతడు.

లీల మారుతి ముఖంలోకిచూస్తూ మౌనంగా వుండిపోయింది,

మారుతి లైటుతీసేసి వచ్చి లీలప్రక్కన పడుకున్నాడు.

* * *

పోస్టుమ్యాను ఉత్తరం ఇచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

రాధమ్మ ఆ ఉత్తరాన్ని మారుతికిచ్చి చదువుమంది.

'అమ్మగారికి నమస్కరించి వ్రాయునది. తమ్మునికి ఆశీస్సులు తెలుపగలవు. మీకు చెప్పకుండా రహస్యంగా ఇచ్చటికి వచ్చినందుకు బాధగానే వుంది. కాని అలా చేయక తప్పలేదు. వామనశర్మగారు నన్ను పెళ్ళి చేసుకున్నారని తెలియజేయడానికి సంతోషిస్తున్నాను. మీరు మాపెళ్లిని ఆమోదిస్తే .. మీరు మాక్షేమాన్ని కాంక్షిస్తే....మీరు మమ్మల్ని చూడాలనివుంటే క్రింద ఇచ్చిన అడ్రసుకు రాగలరు. నాన్నగారికి చాందాడ ఉత్తరం వ్రాస్తున్నాను'-లలిత,

లలిత క్షేమంగా వున్నందుకు రాధమ్మ సంతోషించింది, మారుతి ఆనందానికి అంతులేదు.

'మేము ఆదివారంనాడు కరీంనగర్‌కు వస్తున్నాము. బస్టాండులో కలుసుకో' అని లలితకు టెలిగ్రాం ఇచ్చింది రాధమ్మ.

(సంపూర్ణం.)